

Момче, което ся постриже въ общежителенъ мѣнастырь, ако нѣма брада и мустаки, споредъ уставътъ, не може да живѣе наедно съ братіята. Него обикновено го пращатъ нѣйдѣ въ отдѣленъ килія, и тамъ той остава до тогава, до кога то му порасте брада.

Нѣ туй юще не е сичко. За да ся отдалечи сяка възможность отъ грѣховны помисли и да ся устрани сичко, кое може да събласти зрѣніето,—на калугерьтъ е строго забранено да види собствено то си голо тѣло. Отъ това на св. Горж нѣма ни една баня, калугерьтъ нѣма право даже да ся къни въ морето и никогда ся не приблача, а ако някога ся и приоблече, то пошемъ, въ тъмното, и колко то е възможно по на рядко, щото и тука да не съгрѣши като види наготата си. Този законъ е обязателенъ за цѣлъ св. Горж и даже за приходящитѣ поклонници. На поклонници тѣ въ килиитѣ имъ е позволено да ся съблечатъ какъто имъ е угодно, нѣ предъ калугерытѣ не бива, и отъ това, ако имъ ся поще да ся укланятъ, то треба да избѣжатъ за това най пустыйтъ морскы брягъ, по на далечъ отъ мѣнастыритѣ и голѣмытѣ пѣтища, за да не може да ги зърне ни едно калугерско око. На мой то време, доде въ св. Горж единъ князь, *старецъ*, кой то имаше обикновение да си полива тѣлото сяка сутрина съ студена вода. Нему казаха, че туй поливане тука нѣма да става; старецътъ, то ся знае, ся упрѣ на това, и калугеры тѣ трѣбаше да му разрѣшатъ да испълни този обрядъ въ стаятъ си. И сяка сутрина стаята ся заливаше съ вода, работата чрезъ това ся увеличи три пѣти, нѣ за това никой отъ калугерытѣ не видя сѣтелната нагота, освѣнъ слугата, кой то на нѣлно бѣше осигуренъ отъ искушеніята.

Иконытѣ на мѣченици тѣ и преподобны тѣ майки ся пишатъ на св. Горж въ строгъ иконописанъ стиль тѣй щото око то не може да ся сирѣ на такава икона